

ת"פ 60420/05/23 - מדינת ישראל נגד סמי שלמה מלול

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60420-05-23 מדינת ישראל נ' מלול(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
סמי שלמה מלול (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכתב האישום בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 4.5.23 סמוך לשעה 8:10 התפרץ הנאשם לדירה ברח' שושנת הים בעתלית (להלן: "**המקום**") בה התגוררה גב' א.ק. (להלן: "**המתלוננת**"), באופן שהחדיר מכשיר למסגרת חלון הזזה ופתיחתו בכוח. בהמשך חיטט הנאשם בחדרים במקום ונטל משם 4 שרשראות, 2 זוגות עגילים, 3 טבעות, טלפון מסוג סמסונג, 3,000 אירו ו-1,500 ₪ (להלן: "**הרכוש הגנוב**"). בהמשך עזב הנאשם את המקום כשהרכוש הגנוב באמתחתו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2), הכולל 10 הרשעות קודמות וכתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתנו בת.פ. 14565/06-22 בו הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפני.

ב"כ הנאשם הגיש דו"ח סוציאלי אודות הנאשם (טע/4).

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/1), לאחר שעמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה והנזק שנגרם לרכושה של המתלוננת, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף בינוני גבוה של המתחם שלא יפחת מ-20 חודשי מאסר, וזאת נוכח עברו הפלילי הכולל 10 הרשעות קודמות, רובן בעבירות רכוש. עוד הדגישה ב"כ המאשימה, כי הנאשם, השתחרר ממאסרו הראשון רק בחודש פברואר 2023 וביצע את העבירה הנוכחית עת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפני. עוד ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, ולהורות על הפעלת מאסר על תנאי במצטבר לעונש שייגזר בתיק זה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי בשים לב להעדר תחכום בביצוע העבירה, העובדה כי העבירה בוצעה לא בחבורה ועל רקע שימוש בסמים, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 15 חודשי מאסר וביקש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם במסגרת הליך מוקד, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה. עוד נטען, כי עוד בטרם מעצרו של הנאשם, הוא פנה למלכישוע על מנת להתחיל הליך גמילה מוסדי, כאשר הבין כי עליו להפסיק אורך חיים התמכרותי. עוד נטען, כי במסגרת המעצר הנאשם עבר גמילה פיזית מסמים והוא מיועד להיקלט בכלא חרמון להמשך טיפול. עוד ביקש ב"כ הנאשם, להפעיל את התנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר, נוכח מאמצי הנאשם לשקם את חייו.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה, ואמר כי הוא החליט הפעם להתחיל הליך טיפולי על מנת להתנקות מסמים. הנאשם הדגיש כי הוא הגיע להחלטה זו נוכח העובדה כי בנו הבכור אמור לחגוג בר מצווה בשנה הבאה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת התפרצות למקום מגורים וגניבה, הינו הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

עבירה של התפרצות טומנת בחובה פגיעה בתחושת הפרטיות והביטחון של אדם בביתו, בשים לב לסיכון החמור לבני הבית כתוצאה ממפגש עם מבצע העבירה, העלול להפוך לעימות פיזי.

הנזק שהיה עלול להיגרם, והנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות על ידי הנאשם: הנאשם גנב תכשיטים של המתלוננת, מכשיר סלולארי וסכומי כסף נכבדים. יודגש כי ישנה חומרה מיוחדת בגניבת תכשיטים, להם ככלל ישנו ערך סנטימנטלי, וכך גם בגניבת מכשיר סלולארי שהיום, מעבר להיות אמצעי תקשורת, הפך להיות "עולם ומלואו" עבור בעליו, הכולל בתוכו זיכרונות, תמונות, יומן, דואר אלקטרוני, התכתבויות וכו'.

כך גם מקובלת עליי טענת המאשימה, כי עבירת ההתפרצות בנוסף לנזקים ישירים הנגרמים לקורבן מביאה גם לפגיעה כלכלית בכלל הציבור, כאשר הוא נדרש להוציא כספים על ביטוחים ועל מיגון.

מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה מתוכננת, הגם שלא מתוככמת במיוחד, שבוצעה על ידי הנאשם לבדו, תוך שימוש בכלי פריצה לצורך הזזת חלון הדירה, הגם שלא נגרם נזק לרכוש כתוצאה מההתפרצות.

בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירות, והנזק שנגרם כתוצאה מביצוען **מידת הפגיעה** בערך המוגן היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הצדדים הפנו אותי לפסקי דין מהם ביקשו ללמוד על מתחם העונש ההולם המתאים לנסיבות תיק זה. בנוסף מצאתי להפנות למספר פסקי הדין הבאים:

· בע"פ 370/14 **סלפיתי ואח' נ' מדינת ישראל** (25.8.14), נדחה ערעור של עורר בגין חומרת העונש שהושת עליו בגין מגוון עבירות שונות. בין היתר, אישר בית המשפט העליון את המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בגין עבירת התפרצות, קשירת קשר וגניבה, שנקבע כנע בין מאסר לתקופה קצרה, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירות של כניסה למקום מגורים, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע - כנע בין מאסר לתקופה קצרה, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל (ראה סעיף 14 לפסק הדין).

· ברע"פ 8399/15 **קדוש נ' מ"י** (19.6.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על חומרת העונש, שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה של התפרצות, גניבה והיזק לרכוש בזדון. בית המשפט העליון אישר הן את העונש, שנגזר על הנאשם - 12 חודשי מאסר בפועל, והן את המתחם, שנקבע על ידי בית משפט השלום, שבנסיבות המקרה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

· ברע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש. במקרה זה הורשע המבקש בעבירת התפרצות, גניבה ושימוש ברכב ללא רשות. בית משפט השלום קבע כי המתחם בגין עבירת התפרצות מתוככמת ומתוכננת וגניבה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי עם המלצה של שירות המבחן להטיל עליו עונש של צ"צ - 14 חודשי מאסר בפועל.

· ברע"פ 196/18 **אלמלח נ' מדינת ישראל** (24.4.18) בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע ב-3 אירועים של התפרצות וגניבה, בנוסף לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונגזר עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. יצוין, כי בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים, בהם הורשע הנאשם, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וקביעה זו אושרה על ידי בית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור שהגיש הנאשם (עפ"ג (י-ם) **אלמלח נ' מ"י** (31.8.18)).

· בעפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנון** (7.7.14) התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש, שנגזר על המשיב על ידי בית משפט השלום. המשיב הורשע בביצוע עבירה של ניסיון התפרצות לבית מגורים, ובית משפט השלום גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת ארבעה חודשי מאסר על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המשיב ל-13 חודשי מאסר בפועל, כולל המאסר המותנה שהופעל כולו בחופף.

· בעפ"ג (חיפה) 38317-02-14 **מ"י נ' חאלד תאיה** (24.4.14) בית משפט מחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ובמקום עונש של 6 חודשים בע"ש, שנגזר על ידי בית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות וגניבה, גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט מחוזי ציין כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם.

· בעפ"ג (מרכז-לוד) 9393-10-21 **טבאחי נ' מדינת ישראל** (2.1.22) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בארבעה אישומים, כולם בעבירות התפרצות/ניסיון התפרצות לבית מגורים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, לכל אחת מעבירות ההתפרצות ואילו לניסיון ההתפרצות המתחם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 40 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ הושת על הנאשם לרצות 48 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי לעניין ריצוי המאסר בפועל נדחה.

· בעפ"ג (חיפה) 51174-05-17 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (20.7.17) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. המערער התפרץ לבית מגוריה של המתלוננת, לאחר ששבר את סורג החלון בקומה התחתונה באמצעות אבן וגרם לעקירתו של הסורג מהקיר. בהמשך, נכנס המערער לבית דרך החלון והחל בחיפוש אחר רכוש. תוך כדי החיפוש זרע המערער הרס רב בבית והיזיק לרכוש, בין היתר באמצעות סכין שנטל מהמטבח ובאמצעות חתך כריות ומזרונים במטרה למצוא רכוש. במהלך החיפושים מצא המערער באחת הכריות שחתך, קופסת תכשיטים ובה תכשיטי זהב רבים בשווי כולל של עשרות אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל** וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נקבע כי מתחם העונש ההולם יכול היה לעמוד בנסיבות המקרה על עונש **שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. עם זאת ערכאת הערעור החליטה שלא להתערב בעונש שהוטל והערעור נדחה.

בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות בנסיבות תיק זה, נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי במקרה זה ישנו מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

לקולא התחשבתי בהודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומזמנם של עדים, אשר עדותם התייתרה.

עוד נתתי דעתי למאמצי השיקום שעושה הנאשם, בהם התחיל עוד בטרם מעצרו בתיק הנוכחי כפי שעולה מדו"ח סוציאלי שהוגש (ט/ע4). עוד עלה כי עבירות הרכוש מבוצעות על ידי הנאשם על רקע צריכת סמים, וכי מאסרים חוזרים של הנאשם פוגעים במשפחתו, ובעיקר בבנו הבכור.

הנאשם בן 38, לחובתו 10 הרשעות קודמות, רובן בעבירות רכוש. הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2022, והוא ביצע את העבירה הנוכחית זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסרו האחרון. בנוסף, העבירה הנוכחית בוצעה כאשר מאסר על תנאי בן 6 חודשים מרחף מעל ראשו של הנאשם. מהרישום הפלילי של הנאשם ומהאמור בדו"ח הסוציאלי ברור כי ללא טיפול משמעותי הנאשם יחזור למעגל הפשיעה זמן קצר לאחר שחרורו.

נתתי דעתי לדברי הנאשם בדבר מאמצי הגמילה בהם התחיל במסגרת בית המעצר, ועל כך שהצליח להתנקות פיזית מסמים, והוא מיועד להמשיך טיפול בכלא חרמון, כאשר המאמצים הם עקב רצונו לחזור לחיק משפחתו וילדיו, כשהוא

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 15.5.23.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 14565-06-22, באופן ש-4 חודשים יהיו במצטבר לעונש שנגזר בתיק זה וחודשיים בחופף, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש מאסר של 16 חודשים מיום מעצרו 15.5.23**. החלטתי לחפוף חלק מהתנאי על מנת לעודד את הנאשם במאמצי השיקום בהם החל.

3. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, וירשע בגינה.

4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, וירשע בגינה.

מומלץ לרשויות השב"ס להעביר את הנאשם לכלא טיפולי בהקדם האפשרי .

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, במעמד הצדדים.